

те първо къмъ клеткитѣ на мозъка си, после къмъ клеткитѣ на дробовѣтъ си, следъ това къмъ клеткитѣ на стомаха си и най-после къмъ клеткитѣ на останалитѣ органи, на мускулитѣ, на коститѣ и ще имъ кажете: Слушайте, азъ отивамъ на училище. Презъ това време вие свършете възложената ви работа, че като се върна, да намѣря стаитѣ изчистени, провѣтрени, и цѣлиятъ организъмъ обновенъ. Клеткитѣ приематъ заповѣдта на господаря си и започватъ да работятъ трескаво, системно, въ най-кратко време да свършатъ възложената имъ работа. Щомъ свършатъ работата, господарѣтъ се връща въ тѣлото си. Тогава вие се събуждате радостни и весели, обновенни отъ съня. Така трѣбва да говорите на клеткитѣ си, ако искате да имате добъръ, спокоенъ сънъ. Всѣка клетка е жива, разумна душа, която разбира, какво ѝ се говори, какво се изисква отъ нея. Говорете имъ разумно, безъ да ги плашите. Всѣка клетка е поставена точно на своето мѣсто. Клеткитѣ не сж своенравни. Тѣ всѣкога сж готови да изпълнятъ волята на господаря си, но трѣбва да разбератъ, какво се иска отъ тѣхъ. Щомъ разбератъ, какво трѣбва да направятъ, тѣ сж веднага на услугитѣ на господаря си. Като се разговаряте разумно съ клеткитѣ си, вие си създавате добри навици.

И тѣй, за всѣко добро дѣло, което трѣбва да направите, кажете: Азъ мога да направя това добро дѣло. Турете това правило като